

“महावराहो गोविन्दः सुषेणः कनकाङ्गदी ॥”
 “शोभना सेना स्वर्णलम्बिका यस्य ॥” इति तत्र
 शाङ्करभाष्यम् ॥ वानरराजसुषोवैवयः । इति
 मेदिनी ॥ वेतसः । इति राजनिर्घण्टः (वसु-
 देवपुत्रविशेषः । यथा, भागवते । ८ । २४ ।
 ५३-५४ ।

“वसुदेवस्तु देवक्यामष्टपुत्रानजीजनत् ।
 कौत्सिमन्तं सुषेणञ्च भद्रसेनमुदारधीः ॥
 ऋजुं समहर्षं भद्रं सङ्कर्षणमहोश्वरम् ।
 अष्टमस्तु तयोरासीत् स्वयमेव हरिः किल ॥”
 नागविशेषः । इति महाभारतम् । ११ । ५७ । १६ ॥
 नृपविशेषः । स च शूरसेनाधिपतिः । यथा,
 रघुः । ६ । ४५ ।

“सा शूरसेनाधिपतिं सुषेण-
 मुद्दिश्य लोकान्तरगीतकौत्सिम् ।
 आचारशुद्धोभयवंशदोषं

शुद्धान्तराया जगदे कुमारौ ॥”

सुषेणिका, स्त्री, कृष्णविवृता । इत्यमरः । २ ।
 ४ । १०८ ॥

सुषेणी, स्त्री, चिह्नम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
 सुषोमा, स्त्री, नदीभेदः । इति श्रीभागवते । ५ ।
 १८ । १७ ।

सुष्टु, व्य, (सुतिष्ठतीति । सु + स्था + “अपदुःसुष्टु-
 स्थाः ।” उणा० १ । २६ । इति कुः । सुषमा-
 दिवात् षत्वम् । प्रशंसा । अतिशयम् । इत्य-
 मरः । ३ । ४ । १ ॥ सत्यम् । इति संक्षिप्त-
 सारोणोदादिहृत्तिः ॥ (यथा, भागवते । ४ । २२ । १७

“यथोस्तत्सूक्तमाकर्ण्य सारं सुष्टु मितं मधु ।
 स्मयमान इव प्रीत्या कुमारः प्रत्युवाच ह ॥”
 “सुष्टु गम्भीरार्थम् ॥” इति तटीका ॥

सुषा, स्त्री, रज्जुः । इत्यमरटीकायां स्वामी ॥
 सुसंयतः, त्रि, (सु + सम् + यम + क्तः ।) यथा-
 विधिसंयमविशिष्टः । यथा, ब्रह्मपुराणम् ।

“यो यः कश्चित्पौर्यान्तान् गच्छेत्
 सुसंयतः स च पूर्व गृहे स्वि ।
 कृतोपवासः शुचिरप्रमत्तः
 संपूजयेत् भक्तिनम्रो गणेशम् ॥”

इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥

सुसंस्कृतं, त्रि, (सुष्टु संस्कृत्यते इति । सु + सं +
 क्त + क्तः ।) घृतादिनानाद्वयेण प्रयत्नसंस्कृत-
 व्यञ्जनादि । तत्पर्यायः । प्रयत्नम् २ इत्यमरः ॥
 “तेलपाकसुसंस्कारे प्रयत्नमुपसंस्कृतम् ॥”

इति शब्दरत्नावली ॥

उत्तमसंस्कारविशिष्टम् ॥
 सुसत्या, स्त्री, लनकराजभार्या । यथा,—
 “जानामि पितरं चाहं विदेहाधिपतिं नृपम् ।
 तस्य भार्या सुसत्यास्यामहं जानामि मातरम् ॥
 आतरस्तत्सुताः सर्वे सीता मे भगिनी शुभा ।
 सुसत्या मम मातेति लोको जानाति सन्ततम् ॥”

इति कालिकापुराणे ३० अध्यायः ॥

सुसवी, स्त्री, सुषवी । इत्यमरटीकायां राय-
 मङ्गटः । २ । ४ । १५५ ॥

सुसम्पत् । (सुष्टु सम्पत् । प्रादिसमासः ।)
 सुसन्पद् । सौभाग्यम् । तत्पर्यायः । परभागः ३
 इति त्रिकाण्डशेषः ॥

सुसङ्गः, त्रि, सुखसङ्गाः ॥ दुःसङ्गभिन्नः । सुखेन
 सङ्गतेऽसाविति सङ्घातोः कर्मण्यल्लप्रत्ययेन
 निष्पन्नः ॥

सुसारः, पुं (सुष्टु सारो यस्य ।) रक्तखदिरः ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ अतिशयसारविशिष्टे, त्रि ॥
 सुसारवत्, स्त्री, (सुसारोऽस्त्यस्येति । मतुप् ।
 मस्य वः ।) स्फाटिकम् । इति त्रिकाण्ड-
 शेषः ॥

सुसिकता, स्त्री, (सुष्टु सिकतेव ।) शर्करा । इति
 राजनिर्घण्टः ॥ उत्तमवालुका च ॥
 सुसोमा, स्त्री, वृत्तार्हन्माता । सा तु षष्ठजिन-
 जननी । इति हेमचन्द्रः ॥ (शोभना सौमा ।)
 उत्तमसौमा च ॥

सुस्थः, त्रि, (सु + स्था + कः ।) सुखेन तिष्ठति यः ।
 अरोगी । यथा, श्रीभागवते । १० । ३ । २७ ।

“मर्त्यो मृत्युव्यालभीतः पलायन्
 सर्वान् लोकान् निर्भयं नाध्गच्छत् ।
 त्वत्पादाजं प्राप्य यष्टच्छयाद्य
 सुस्थः शीते मृत्युरस्मादपैति ॥”

सुस्थता, स्त्री, (सुस्थस्य भावः । तल् ।) आरो-
 ग्यम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

सुस्थिरः, त्रि, (सुष्टु स्थिरः ।) स्थिरतरः । यथा,
 श्रीभागवते । ११ । ८ । ३१ ।

“न ह्येकास्माद्गुरोर्ज्ञानं सुस्थिरं स्यात् सुपु-
 ष्कलम् ।

ब्रह्मैतद्वितीयं वै गीयते बहुधर्षिभिः ॥”
 सुस्नाः, पुं (सुष्टु स्नात्यनेन रुचत्वात् । सु + स्ने
 + क्तिप् ।) शमोधान्यभेदः । खेसारी इति
 भाषा । अस्य गुणाः ।

“सुस्ना दुर्वातलो रुचः कषायो विशदो गुरुः ॥”
 इति राजनिर्घण्टः ॥
 सुस्नातः, पुं (सुष्टु स्नातः ।) यस्नात्स्नानकृत् ।
 इति शब्दरत्नावली ॥ सुन्दररूपकृतस्नाने, त्रि ।
 यथा,—

“अवाहः सु निवृत्तेषु सुस्नाताः कृतमङ्गलाः ।
 आशुच्यादिप्रमुच्यन्ते ब्राह्मणान् स्वस्तिवाचा च ॥”
 इति शुद्धितत्त्वम् ॥

सुस्मिता, स्त्री, (सुष्टु स्मितं यस्याः ।) स्त्रीभेदः ।
 इति हेमचन्द्रः ॥ सुन्दरपद्मास्युक्ते त्रि ॥

सुहृत्सौ, [नृ] पुं, बौद्धभेदः । यथा,—
 “महागिरिसुहृत्स्वद्या वज्रान्ता दशपूर्व्विणः ।”
 इति हेमचन्द्रः । ३४ ॥

सुहितः, त्रि, (सु + धा + क्तः ।) विहितः । ढमः ।
 इति विश्वः ॥ (यथा, बृहत्संहितायाम् ।
 ५१ । २८ ।

“अतिबहु तदा भुक्तां संस्थितः सुहितो
 वदेत् ॥”
 सुहिता, स्त्री, (सु + धा + क्तः । टाप् ।) अग्नि-
 जिह्वाविशेषः । इति जटाधरः ॥

सुहृत् । पुं, (सु शोभनं हृत् हृदयं यस्य ।)
 सुहृद् । मित्रम् । सखा । इत्यमरः । २ । ८ । १२ ॥
 (यथा, हितोपदेशे ।

“सुहृदां हितकामानां यः शृणोति न भाषि-
 तम् ।
 विपक्षनिहिता तस्य स नरः शत्रुनन्दनः ॥”)

एकस्मात्स्नानात्तत्तुर्थलम्बम् । यथा,—
 “पातालं हिवुकचैव सुहृदभश्चतुर्थकम् ॥”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

“शशिजः सुहृदगृहगतः करोति चातुर्थ्यहास्य-
 धनवन्तं वचसामधिपः ॥” इत्यादिकोष्ठीप्रदीपः ॥
 (महादेवः । इति महाभारतम् । १३ । १७ । ८८ ॥)
 सुहृदयः, त्रि, (सुष्टु हृदयमन्तःकरणं यस्य ।)
 प्रशस्तमनः । तत्पर्यायः । हृदयालुः २ । इत्य-
 मरः । ३ । १ । ३ ॥ सहृदयः ३ । इति शब्द-
 रत्नावली ॥

सुहोत्रः, पुं, चन्द्रवंशीयबृहदिषुराजपुत्रः । यथा,
 “बृहदिषोष दायदः सुहोत्रो नाम धार्मिकः
 सुहोत्रस्यापि दायदो हस्ती नाम बभूव ह ॥”
 इति महाभारते हरिवंशे पिटकल्पे २० अः ॥

(सहृदेवपुत्रः । यथा, महाभारते । १८ । ५८ । ८० ।
 “सहृदेवोऽपि माद्रोमेव स्वयंवरे विजयां नामो
 पयेम मद्रराजस्य दुर्गतिमती दुहितरं तस्यां
 पुत्रमजनयत् सुहोत्रं नाम ॥” ॥ भरतवंशी-
 यस्य भुमन्योः पुत्रविशेषः । यथा, तत्रैव । १ ।
 ८४ । २४ ।

“सुहोत्रश्च सुहोता च सुहविः सुयजुस्तथा ।
 पुष्करिण्याश्चैकश्च भुमन्योरभवन् सुतः ॥”
 सुः, स्त्री, सृतिः । जेपः । सूधातोः क्तिप्प्रत्ययेन
 निष्पन्नमिति केचित् ॥

सूकः, पुं, बाणः । वातः । उत्पलम् । इति मेदिनी ॥
 सूकरः, पुं, (सुदल्यक्तशब्दं कर्तुं शीलमस्य ।
 क्त + टः ।) वराहः । इत्यमरः । २ । ५ । २ ॥
 (यथा, वैराग्यशतके । १६ ।

“कामिजनपरमभोस्ये कामसुखे धारयन्ति
 वीभक्षम् ।

सन्तः शमसुखरसिकाः सुधाशनाः सूकराश्च
 इव ॥” ॥
 सुष्टु कर्तुं शीलमस्य । सु + क्त + टः । पवे
 उपसर्गस्य दीर्घत्वम् ।) कुम्भकारः । इति
 शब्दरत्नावली ॥ सुगमेदः । इति जटाधरः ॥

सूकरौ, स्त्री, (सूकर + जातौ ङीष् ।) सूकर-
 भार्या ॥ (यथा, याज्ञवल्क्ये । ३ । २५६ ।
 “पतिलोकं न सा याति ब्राह्मणी या सुरां
 पिवेत् ।
 इहैव सा शुनी गृध्री सूकरी चोपजायते ॥”)
 वराहक्रान्ता । इति शब्दमाला ॥

सूक्तं, त्रि, (सुष्टु उक्तम् ।) शोभनोक्तिनिशिष्टम् ।
 वेदोक्तस्तोत्रमन्त्रादि । यथा । ऋग्वेदस्य अग्नि-
 मौले, इत्यादि अग्निमूक्तम् । १ । १ । १ ॥ ॥
 सहस्रशीर्षत्वादि पुरुषसूक्तम् । १० । ८० । १ ॥ ॥
 अहं रुद्रे भिरित्यादि देवोक्तम् । १० । १२५ । १ ॥ ॥